

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.299/2007/9. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2007. évi november hó 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2007. évi március hó 2. napján kihirdetett 9.B.662/2006/17. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottakra vonatkozó részét megváltoztatja annyiban, hogy III. r. vádlott pénzbüntetésénél az egy napi tétel összegét 500 (ötszáz) forintra enyhíti, így a pénzbüntetés összege 225 000 (kettőszázhuszonötezer) forint, amelyet meg nem fizetés esetén 450 (négy százötven) napi fogház-büntetésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletének jelzet részét helybenhagyja.

A fellebbezési eljárásban 7500 (hétezer-ötszáz) forint bűnügyi költség merült fel, melyből 6000 (hatezer) forint I. r. vádlottat, 1500 (egyezerötszáz) forint pedig III. r. vádlottat terheli.

I.rendű vádlott személyi igazolványának száma ..., II.rendű vádlott neve III. r. vádlotté pedig

I n d o k o l á s :

Az első fokú bíróság ítélete ellen az ügyész I. r. és III. r. vádlottak terhére a büntetéseik súlyosítása, nevezetesen végrehajtandó börtön-büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása, III. r. vádlott tekintetében a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának az elrendelése végett is fellebbezést jelentett be.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az ügyész fellebbezését fenntartotta, továbbá az ítélet rendelkező részében a vádlottak személyazonosító okmányai számának a feltüntetését indítványozta.

A vádlottak és a védőik az ítéletet tudomásul vették.

Az első fokú bíróság ítélete II. r. és IV. r. vádlottakkal szemben elsőfokon jogerőre emelkedett, ezért az ő vonatkozásukban az ítéletábra annak felülbírálatát a Be. 349. §-ának (1) bekezdése szerint mellőzte, míg azt I. r. és III. r. vádlottak tekintetében - a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében - a megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú ítélet tényállása kisérszben hiányos és az kisérszben ellentétes is az iratok tartalmával (Be. 351. § (2) bekezdés b/ és c/ pont), ezért azt a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alkalmazásával - az iratok tartalma, illetve a vádlottak nyilatkozatai (Be. 353. § (3) bekezdés) alapján - helyesbíteni, illetve kiegészíteni szükséges a következők szerint:

- I. r. vádlott férjének havi nyugellátása 60 000 Ft.
- III. r. vádlott havi összjövedelme 170-180 000 Ft.
- E vádlottnál a Marcali Városi Bíróság 5.B.247/1999/19. számú ítélete 2000. október 1. napján kelt, s azt a Somogy Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2.Bf.1111/2000/2. számú határozata emelte jogerőre, az elbírált bűncselekmény elkövetési ideje pedig 1999. április 16. napja.
- tanú 2001. április 9-i szociális járadék iránti kérelmét a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Nyugdíjfolyósító Igazgatóság szolgálati idő hiányában elutasította (nyomozati iratok 38. oldal 2. tényállás).
- III. r. vádlott helyesen 1 780 927 forintot vett fel jogtalanul (nyomozati iratok 131., 135. és 80. oldalai 3. tényállás).
- tanú igénye elutasításának az időpontja 2003. július 15. napja (nyomozati iratok 99. oldal 5. tényállás).

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítéletábra az első fokú bíróság ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Maradékalanul eleget tett az első fokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének, feltárta a szükséges bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, valamint egyenként és összességében is megfelelően értékelte.

Részletes és meggyőző indokát adta továbbá annak, hogy a vádlottak védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította. Az első fokú bíróság indokaival az ítéletábra egyetért.

Okszerűen vont következtetést az első fokú bíróság mindkét vádlott bűnösségére s törvényes az általuk megvalósított bűncselekmények jogi minősítése is.

III. r. vádlott védője a másodfokú tárgyaláson kifejtette azon álláspontját, mely szerint „az árvaellátás az nem az elkövető személyéhez, illetve a házastársának a halálához kapcsolódó ellátás, hanem a gyermekeket saját jogon megillető és édesapjuk halálát követően részükre egyébként alanyi jogon folyósítandó ellátás volt ...”, így a folyósított árvaellátás összegével az okozott kár csökkentendő. Az 1997. évi LXXXI. törvény 54. § (1) bekezdése kimondja, hogy „árvaellátásra az a gyermek jogosult ..., akinek a szülője haláláig az öregségi, illetve rokkantsági nyugdíjhoz szükséges szolgálati időt megszerezte, vagy öregségi, illetve rokkantsági nyugdíjasként halt meg”. E törvényhelyre figyelemmel az ítélet tábla III. r. vádlott védője által kifejtettekkel szemben mindenben az első fokú bíróság álláspontját osztja.

Többségében helyesen tárta fel az első fokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban I. r. vádlottnál további enyhítőként szükséges értékelni, hogy a család büntetteket bűnsegédként valósította meg.

A büntetés kiszabása körében az első fokú bíróság megfelelően értékelte I. r. vádlott személyi társadalomra veszélyességét, az általa megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyát, a bűnösségének a fokát és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülményeket is akkor, amikor 3 évi próbaidőre felfüggesztett 1 évi börtön-büntetést állapított meg. Az első fokú bíróság által helyesen figyelembe vett nagy nyomatékú enyhítő körülményeket szem előtt tartva ezen büntetés szükséges, de egyben elegendő is a Btk. 37. §-ában írt célok eléréséhez, ezért annak súlyosítására az ítélet tábla alapot nem látott.

III. r. vádlott tekintetében az első fokú bíróság enyhítő rendelkezéssel pénzbüntetést szabott ki, mely a 4 kiskorú gyermekének egyedül történő nevelésére figyelemmel indokolt annak ellenére is, hogy a jelen ügyben elbírált bűncselekményeit korábbi elítélésének a próbaideje alatt követte el. A pénzbüntetés napi tétel számát a Btk. 83. §-ában foglaltaknak megfelelően határozta meg az első fokú bíróság, az egy napi tétel összegénél azonban nem volt figyelemmel egyrészt az ítélet belső arányosságára, másrészt III. r. vádlott tényleges vagyoni és jövedelmi viszonyaira, ezért az ítélet tábla az egy napi tétel összegét 1000 forintról 500 forintra mérsékelte, s ez alapján határozta meg a pénzbüntetés teljes összegét és a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére történő átváltoztatásáról szóló rendelkezést is.

Az eddigiekre figyelemmel az ítélet tábla az első fokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371.§-ának (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről szóló rendelkezés a Be. 381. §-ának (1) bekezdésén alapszik.

Végül rögzítette az ítélet tábla I. r. és III. r. vádlottak személyazonosító okmányának a számát.

D e b r e c e n , 2007. november 8.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Z á r a d é k :

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 9.B.662/2006/17. számú ítélete a másodfokú ítélettel a mai napon jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajtandó.

D e b r e c e n , 2007. november 8.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke